

Essay Filosofie - De zin van het leven

Maarten van den Berg, G5A/5.Fil inleverdatum 2013/11/19

Ik denk dat het leven het wel waard is om te leven, maar niet per se zin heeft, en in dit essay ga ik proberen uit te leggen waarom ik dit vind. Allereerst wil ik wel zeggen dat ik alleen over mijn eigen situatie praat, omdat ik niet in de hoofden van andere mensen kan kijken, en ik dus daar ook niets zinnigs over kan zeggen, alhoewel ik denk dat sommige van mijn argumenten ook op die personen van toepassing zijn.

Zelfmoord is volgens mij alleen een uitweg voor iemand die (denkt) dat hij op het diepste punt in zijn of haar leven zit en geen uitweg meer ziet, maar wat die personen zich (op dat moment) volgens mij niet realiseren is dat het na dat diepste punt uiteindelijk alleen maar beter kan gaan. Een voorbeeld: Als je onderin een diepe put zit dan kan je stoppen met proberen eruit te klimmen en het opgeven, maar je kan in ieder geval niet dieper in de put raken.

Albert Jerska, de regisseur in *Das Leben der Anderen*, is blijkbaar zo aangeslagen door het beroepsverbod dat hij kreeg opgelegd dat hij uiteindelijk geen uitweg meer ziet en zichzelf ophangt. Dit kan ik wel begrijpen, want hij was al een oude man, die ook blijkbaar veel van zijn werk hield. Hij had echter ook naar het westen kunnen proberen te vluchten, of zelfs in een verzetgroep kunnen gaan vechten tegen het regime, wat is wat ik waarschijnlijk zou doen als ik in zijn situatie terecht kwam. De rol van Jerska is echter niet heel diep uitgewerkt en ik weet niet precies hoe zijn leven was, dus ik kan onmogelijk zeggen dat wat hij heeft gedaan slecht was.

Ook is volgens mij het leven wat ik er zelf van maak, en als je besluit niets meer met je leven te (willen) doen dan is het volgens mij inderdaad niet echt meer zinvol om te leven, omdat je dan ook niets meer hebt om voor te leven. Daarom vind ik wel dat je altijd moet proberen om zelf iets van je leven te maken, en niet het zomaar mag opgeven om daarna zelfmoord te plegen. Om iets van je leven te kunnen maken moet je wel voldoende vrijheid (zowel positief als negatief) hebben, maar als je die vrijheid niet hebt kan je altijd nog ten minste proberen om die te verkrijgen.

Wanneer je in opstand komt tegen het regime of wat het ook is dat jou in je vrijheid beperkt heb je tegelijkertijd iets te doen in je leven, namelijk meer vrijheid verkrijgen, en je bent al op weg om uit de put te raken waar je in bent gevallen door je gebrek aan vrijheid. Meestal is het niet makkelijk om tegen bijvoorbeeld een dictatoriaal regime in opstand te komen en loop je zelfs het risico om te sterven, maar het lijkt mij dat dit alsnog een zinnigere dood is dan sterven door zelfmoord omdat je het simpelweg hebt opgegeven.

Als het simpelweg niet mogelijk is om in opstand te komen, zoals wanneer je wordt onderdrukt door je eigen geest, bijvoorbeeld door een geestelijke stoornis, of je leeft in gevangenschap waar je niet uit kan ontsnappen, of omdat er als je in opstand komt anderen in gevaar worden gebracht, of om een andere reden waardoor dit echt niet mogelijk is, dan lijkt het mij wel gerechtvaardigd om zelfmoord te plegen.

Als je ook nog een 'leuk' spel wilt spelen wat mij een beetje deed denken aan *Das Leben der Anderen* kan je [hier](http://dukope.com/play.php?g=trt) klikken. (<http://dukope.com/play.php?g=trt>)